

רב לוי פער

RABBI A. LAUFER

25 Ross St. Brooklyn N.Y. 11249

718-388-5080 – Fax. 388-4207

אבראָקְדָּקְ דָּאָרָאָן יְצָ"ז

ברוקלִין נָיו אַרְקָן

בעזה"ת

מושך לסדר וחטאתם כי כבדה מאר (וירא) תש"פ לפ"ק

שלומים מרוביים בטל וברכיבים אל מעלה בבוד הרבניים הנאונים הצדיקים שליט"א גודרי גדר ועומדים בפרץ, יהיו הא' אלקינו עמו אשר היה עם אבותינו, להקים עולה של תורה ולהעמיד הדת על תלה מתוך נחת והרחבה וסיעתא דשמייא.

אחד שה"ט באחד כראוי וכיות לבבודה של תורה, באתי בזה בלוחות שניות, ברבר **המכוֹשֵׁל הַנּוֹרָא** שאירע בגובלינו ה"י ע"י בעלי התרנגול, היה **שבעַל הַתְּרִנְגּוֹל** משלפים הדברים, ע"ב ההכרח לא יגונה לבוא בכתביהם, להעמיד הדברים על אמיתתן בעזה"ת.

בערש"ק העעל"ט יצא מכתב (רכז"פ) משוחט אחד ששוחט העופות, שהצדיק את עצמו שלפי ידיעתו לא נעשה שום מכשול, והנה כל המעניין בדבריו יראה ויוכח שאדרבה כל דברינואמת וצדקה, ואין כאן רק העלמת המזียות מן השוחט, ונתרבר לנו ביותר מן המכתב של השוחט הערמיות של בעלי "התרנגול", **שהכשילו את הרבים בחשש טריפות**, כמו שיבואר הכל להלן בהעתינו למכתו.

ראשית דבר אכטוב דברים כהויתן המזียות שנתרבר לנו מהשוחטים ומהמשגיחים בבית השחיטה (שעובדים שם י"ב שוחטים, וחמשה משגיחים), ורבנים מובהקים שיש להם קשר עם השוחטים והמשגיחים הנ"ל, ומעשה שהי' כך הי'.

אכן נודע הדבר - עוזה חדש "תרנגול" - חותכין הכרבולות

בום ג' פ' לך בבית השחתה "מהדרין-בירדסבארה" הביאו עשרה אלפים מעופות החדשים "תרנגול", והתחלו לשחוט, ולאחר שחחטו איזה מאות עופות במשך 7-8 מינוט בערך, עוררו השוחטים שיש שניינו גדול בהכרבולת, שככל פעם יש להם כרבולות גדולות, דהיינו שהעופות תרנגול הכרבולות הוא עבה (גראב און דיקלעך) ונдолה, ובום שלישי פ' לך הגיע העופות תרנגול, שהכרבולות היו משונים מאוד, ושלשה שינויים גדולים היו בהן, ואלו הן.

א) הכרבולות לא היו גדולים כמו שרגילים להוו.

ב) הכרבולות היו עבים מאוד מאוד, למשל, העופות שלנו הכרבולות הם רביעי (1/4) מאצבע בעוביו, ועופות תרנגול בדרך כלל הוא יותר מאצבע בעוביו, ועתה הגיע העופות תרנגול שהכרבולות היה עוביו בשלשה אצבעות בערך.

ג) הכרבולת היא עגולה מלמעלה בלי שום קרנות, שדרך כלל הכרבולות מלמעלה מסתהים עם קרנות (שפיצען) ובאן היו עגולין. וכשראו השוחטים שינויים אלו הפיקו מלשוחטם. והודיעו הרברים לחרב המכשיר הגה"ץ רבי הילל ויינברגער שליט"א אבדק"ק סערדאחעלֵי יצ"ז, ושאלו מה לעשות, ואמר שהשינוי בהכרבולות נעשה מפני שתחכו הכרבולות, מזה נתהווה השינוי, ע"ב יכולין להמשיך לשוחטו.

*

ושמעתי מהשוחטים, שלפי ידיעתם ממה שנתווודע להם, חתכו הכרבולות בתוך שבוע ראשון מיום שנולדו, ויש שהבינו שתיכף ביום ראשון שמניע להפארעם שלהם, חותכין הכרבולות, והדבר צריך בירור אםתית חתכו הכרבולות.

*

ב

ובאמת צריכין ליתן שבח והוריה להשי"ת ששומר נפשות חסידיו, שהם רצוי להעלים שהתחילה בדבר חדש לחותן הכרבולות, ונתגלו הדברים, ובבר הארכנו בזה בהמכתב מיום א' וירא דהאי שתה, שזה דבר חדש, והוא דבר חמוץ מאד, שיש כאן חשש טרייפות וכו'.

כאשר נתפרנסם הדברים שעשו דבר מוזר כזה, לחותן הכרבולות, נתעוררו הרבה ת"ח ובראשם הרבנים הנאונים שליט"א, לשאול מה זה ועל מה זה התכו הכרבולות, ומהו בלבד רואין שהעופות שלהם משוניין משאר עופות, ויש כאן עוף חדש שצרכין לדון בזה, כמו שהארכנן בהמכתב מיום כ"ח תמוז העל"ט, וד"ל.

* * *

הוראות הרבניים שאין להשתמש עם העוף החדש - "תרנגול" - והרגנו אותם

באוטו הזמן שהפסיקו השוחטים מלשוחט, התחלו השוחטים לבדוק הכרבולות, שהיה להם השינויים הנ"ל, וכל אחד ואחד בדק לפי ראות עיניו, והתכו בתוק הכרבולות, וממצאו שיש מכיה (איןגעקסאן) ומוגלא (אייטער) בהכרבולות, ובדרך כלל הסדר שששה שוחטים שוחטים בפעם אחת, ואח"ב מפסיקים מלשוחט, ושוב שוחטים ששיה שוחטים אחרים, והנה כמה מהשוחטים לא בדקנו כלל, אבל רוב השוחטים בדקנו והתכו בהכרבולות, וכל אחד מצא וראה שיש בהם מכיה ומוגלא.

ואחרי שראו כל המזהה הזה שיש מוגלא בהכרבולות, צלצל אחד מן המשנichים על הטעלפאהן לשאול את הגה"ץ רבינו משה מנחם טירנויער שליט"א דומ"ץ ור"מ סאטמאר מאנטראיל יצ"ו, מהו הדין העופות האלו שיש בהכרבולות מוגלא, והורה שלא להשתמש עם העופות, שיש חשש טרייפות, נקבות הגלגולת - וקרום של מות.

ונם צלצלו שני המשנichים להגה"ץ רבינו הלל ווינבערגער שליט"א אבד"ק סעדאהעלוי יצ"ו לשאול מה לעשות עם עופות האלו שיש מוגלא

בחרבולת, והשיב שיעין בזה. ואח"כ קרא להם בחורה, והורה גם כן שלא להשתמש עוד עם העופות מהחשש טריפות, נקבת הגלגולת - וקרום של מוח. וגם הורה שהעופות שכבר יזרכו גם כן לאשפָה.

*

עדות השוחטים והמשגיחים - שיש בפנים החרבולת מכח ומונלא (איימער)

ושאלתי את השוחטים והמשגיחים, וכל שוחט ומושגיח סיפר מה שהוא עשה, ונתרברר שככל שוחט שחתק בסכין בתוך החרבולת, מצאו בפנים החרבולת מונלא.

א) שוחט אחד אמר לי, שהוא חתק שלשה כרבולות שהיו עבים ועגולים, ולא היו נראה כלל מבחוין שיש בו מונלא, וכרבולות אחד מהשלשה ראה בו שניינו בין שחתחו החרבולות, "און סאיי נישט געהעריג צורייך געוואקסן", ומצא בהם מונלא, והגען המונלא עמוק בהחרבולת סמוך להראש.

ב) שוחט אחד אמר לי, שהוא חתק בהחרבולת שהיה להם כמו נקב בהחרבולת, ולא נראה כלל מבחוין שיש בו מונלא, וחתק בתוך החרבולת ונמצא בתוכם מונלא כנל.

ג) ומושגיח אחד אמר לי, שהוא חתק כרבולות שהיו נפוחים והיה להם כתמים שחורים בהחרבולת, ונמצאו בתוכם "שמויין" ממש כמו בקורקבן, והי' הפסולת כמו כדור "א באלי מיט שמויין" (ומסתבר מאוד, שהמונלא נתישן ונתעפש ונעשה "שמויין").

ומושגיח הנ"ל אמר לי שהוא רצה לברר כמה אחזוים של כתמים שחורים היה כאן, ואחר שכביר הורו בזה שאין להשתמש בהם, פתח עשרים קופסאות בערך 200 עופות, וראה שהי' 10-15% אחזוים מהעופות שהיה בהם הכתמים שחורים.

ד) ושותחט אחד אמר לי שהוא חתק בהכרבולת, ונמצאו רקבון בפנים הכרבולות.

ה) ושותחט אחד אמר לי, שהוא חתק בהכרבולת שהיו נפוחים ונמצאו מוגלא בתוכם, ויש מהם נפוחים הרבה, ויש שהיו נפוחים קצת.

ו) ושותחט אחד אמר לי שהוא חתק בהכרבולת שלא היה נראה כלל מבחוץ שיש בו מוגלא, ואחר שדחק וסחט בהכרבולת יצא מהם מוגלא.

ז) ומשגיח אחד אמר לי, אחר שכבר הורו שלא להשתמש בהם, חתק בשלשים כרבולות שלא היה להם שום ריעוטה מבחוץ, ולא מצא בהם מוגלא, רק איזה לוחיות.

וגם שמעתי מן השוחטים והמשגיחים שאמרו, שריעוטה כזה לא ראיינו עד היום שיהי בהכרבולת, ואחד מן השוחטים הגיב, שלפי ידיעתו לא היה שאללה כזה מעולם.

*

ובבר נתרבר כמה פעמים שאין נאמנות לבעלי התרגנול מחמות ערמוניות שלהם, ויש להם מטרה אחת להביא עופ חדש. ועכשו נתרבר ביוטר שאין לסמו וליתן נאמנות לבעלי התרגנול מחמת הקלות שיש להם בהלכות טריפות החמורות.

ואספר דברים כהויתן, מה שאמר לי אחד מן הנ"ל, שבუיקר כואב לו מאד מאד, ששוחט אחד דיבר עם ר' פ"ב באותו זמן בשאיירע כל הנ"ל, ומספר אח"כ שר' פ"ב צחק על מה שבודקין כרבולות, ור' פ"ב מהמה ואומר וכי מפני שיש איזה ריעוטה בהכרבולת הרגעין העופות, ואמר לי הנ"ל שלא היה יכול לסבירו קלות כזה, בשדברים משאללה של טריפות.

*

וכשספרתי כל הדברים הנ"ל לאחד מזקני הרבנים שליט"א העומד זה
הרבה שנים על משמרת הקשרות בשחוות העופות, אמר שכאן הדבר
חמור מאד, כיון שעשו דבר חדש שהותכין הכהבילה, וקרוב הדבר
לומר בודאי שמאני זה נתהו הריעותא, יש חיוב מדינה לבדוק כל
העופות, ואם לא בדקו אפילו בדייעבד אסור לאוכלם.

ואם השתמש בהם לצורך לעשות שאלת חכם, אם
צריך להחשיך הבעליים.

* * *

המבחן הנורא

ובמכתב יום א' וירא כבר הארכתי, שלא יומן כי יסoper דאחריו שהו
בימים שלישי פ' לך לאסור כל העופות, שחתטו העופות הנ"ל למחזרו ביום
רביעי פ' לך, ובעש"ק יצא המכתב של השוחט (רצוף) ובזה נתאמת שבכל
דברינואמת ונדרך, והיות שבבעל התרנגול מסלפים הדברים, ע"ב באותו
בזה להעמיד הדברים על אמיתתן.

ראשית דבר, אסoper דברים כהויתן, מה שסoper לי שוחט אחד, שאחר
שהו שלא להשתמש עם העופות והרגנו העופות, אמר ר' פי"ב להנבר
העובד במקום שמנדלין העופות, שיבחר אלו שאינם נפוחים
מבחוץ, ואין להם כתמים שחורים, ולשלוח שש מאות עופות ל"קאהן
בוטשער סטאר", וכן עשו.

*

אבל בלילה בערך בשעה 9-10 נתוודע להשוחט הרה"ג ר' יוסף דיטש
שליט"א שהי' שאלה היום בבית השחיטה בבירדסבארה והרגנו העופות,
קרא למנהל החנות של "קאהן בוטשער סטאר" והודיע לו שיש שאלה על
העופות כמפורט במכתב של השוחט, ואמר לו שיראה שלא ישלו
העופות הנ"ל וכו'.

ולפי המכtab מהשוחט, נראת בועליל, שלא ידע שגム על העופות שלא היו ניכרים מבחוֹן שהם מלאים מוגלא, כשהשוחטים התחוּ בהכרבולות, מצאו בפנים מוגלא, ורק זאת ידע השוחט שהnidzon היה על הנפוחים ומלאים מוגלא. והשוחט לא דיבר עם הרב המכਬיר לא בלילה, ולא באשمرة ביום רביעי קודם השחיטה, ולא הודיע לו שכבר הורו שאין להשתמש עם העופות, ושהרגנו העופות.

*

והמנהָל החנות של "קאהן בוטשער" קרא לר' המכבר הגה"צ רבי עזריאל מאיר קאהן שליט"א אבדק סענדו שאરזש י"ז"ו שיחי שם באשمرة הבוקר, ובאשمرة הבוקר אמר ר' המכבר שיקרא לר' פ"ב, ובא לשם ובדקו העופות רק מבחוֹן אם אין בהם ריעותא, ולא בדקנו אף עוף אחד לראות אם יש מכחה או מוגלא מבפנים. והשוחט הנ"ל לא הי' שם כשבדקנו העופות מבחוֹן, ואח"כ הודיע לו שיבוא לשוחט. ולא דיבר מקודם שום דבר עם הרב המכבר.

וכבר הארכנו בזה בהמכtab מיום א' פ' וירא, והעיקר הוא שם יש קצת זיק של יראת שמים, וידעו מה היה השאלה ביום אתמול, שבל השוחטים התחוּ בהכרבולות וממצאו בפנים מוגלא, לכל הפתוח היה לו לר' פ"ב ליקח סכין ויפתחו עכ"פ איזה כרבולת ויראו אם יש מוגלא או לא, או להודיע לר' המכבר שאתמול התחוּ בהכרבולות, וממצאו בפנים מכחה ומוגלא, והורו שאין להשתמש בהם והרגנו אותם, וזה שלא עשו כן מוכחים בעיליל שאין יראת אלקים במקום זהה, ואין כוונתם רק להעלים הממציאות.

*

ות"ח אחד שהיה בבית השחיטה ביום שלישי, כששמע ששחטו העופות ב"קאהן בוטשער" החל' לשם, וממצאו שהיו כבר שחוחטים, ולכך מהאשפה שלשה כרבولات, והכיר תיכף שהם מאותו העופות שהתחכו

הכרבולות, שעיליהם היה השאלה שמצאו בפנים המכה והמוגלא, והוורו
שאין להשתמש בהם, והרגנו אותם.

*

העלימו מהרב המכਬיר שהרגנו העופות, על בן הניה לשוחחם

הנה זאת דבר ברור שהעלימו מהרב המכබיר כל מה שאירע שם, רק
נתודע לו מכך ממה שאירע שם, דהיינו דברי המנהל החנות העלימו
שהרגנו העופות רק ידע הרב המכබיר שהי' שאלה על העופות. והנה
שוחח אחד טعن בנגדיו שאמתה שלא הודיע למנהל החנות ולא
להשוחחים, אבל הבעלי תרגנול הודיע עוד ביום השלישי להרב המכබיר
שיש שאלה על העופות, אמרתי לו שלפי דברי המנהל החנות זה שקר,
חרא, שמנהל החנות אומר שהוא הודיע להרב המכබיר בלילה שיש
שאלה על העופות. שנייה, שאינו מתקבל על לבו כלל שהודיע להרב
המכబיר שהרגנו העופות והניה לשוחחם. והודה לי השוחח הנ"ל שלא
הודיע להרב המכබיר שכבר הורו בוה הרבנים המכבריים בבית
השחיטה בבירדסכארה שלא להשתמש עם העופות, והרגנו אותם,
ואדרבה טען בנגדיו שם בבית השחיטה לא הורו הרב המכබיר
הגה"ץ רב היל ווינבערגער שליט"א אבד"ק סעדאההעלি יצ"ז שאין
להשתמש בהם, רק הורו שיש עליהם שאלה וצריכים לברר הדברים,
ושאלתי אם כן למה הרגנו עשרת אלפי עופות, אמר מפני שצרכין ליתן
לهم לאכול וכו', אמרתי לו שאין קץ לדברי רוח, שידעתם שבאו עם
תירוצים שונים בערמיימות שונות, ולא מיתו של דבר אמרתי לו, שכבר
דברתי עצמי עם שני משגיחים, ועפ' שנים עדים יקום דבר, ואמרו,
שהרב המכබיר הגה"ץ רב היל ווינבערגער שליט"א אבד"ק
סעדאההעלি אמר להם שלא להשתמש בהם, שיש חשש טריפה.

*

ות"ח אחד העיר, שכעת שנותבר בבירור גמור שעשו מעשה נבלה כזו, שאחר שנמצאו ריעות גדולות וקטנות, אמרו לנכרי לבירר העופות שיש להם הריעות הגודלות ולהשליכם, ולהשתמש עם השאר, אך יכולין לאכול התרנגול, מי יודיע אם לא נמצא בהם שאר שאלות של טריפות, ואמורים לנכרים לבירר אותם כנ"ל, ולפי דעתו אסור מדין**א לאכול מהתרנגול, מהסדרון נאמנות.**

*

זקni הרבניים - חברי התאחדות הרבניים - ישבו במסאות לבירר כל הדברים

על כן תמה תמה אקרה, שדנין בעת בשאלות טריפות, וראים ערמיימות שלהם, למה לא יקחו שלשה בניין, בהרכב שלשה מומחים, לבירר כל מה שכתבתי בשלשה מכתבים, אם כנים הדברים.

ותמוה ביווריך איך יכולין ליתן עוד נאמנות "לבעל התרנגול", אחריו שרואיין ערמיימות שנעשו, ודבר ברור אצלי שיתווודעו עוד דברים גוראים מעמיימות שלהם, ואלו שאכלו אותו יתחרטו מאוד על מה שאכלו אותן.

ופונה אני בזה אל החרידים לדבר ד', שנמשכו ע"י חלקלקות לשונות וערמיימות לסבוכו שיש בעוף שלהם איזה הידור, ויידוע מדברי החותבת הלבבות (שער התשובה פרק חמיש) שפושין משבעים שערים משער המותר, שלא לפגוע בשער אי של איסור, ובאן מאמינים לדבריהם ואין מתרחדים אולי מתחפטמים באיסור ח"ז, למה לא נלק ונברר הדברים היטב, שלשה זקni הרבניים חברי התאחדות הרבניים ישבו במסאות לבירר הדברים, ה"ה הנה"צ רבינו מנחם זכריה זילבר שליט"א אבדק"ק פרימיאן - והנה"צ אדרמור"ר מגאלאנטה שליט"א - והנה"צ ר' משולם פאלאטשעך שליט"א אבדק"ק מגן יהודה, לבירר כל הדברים.

ובראשונה לבר מה שנעשה לאחרונה לשחותם חמש טריפות אחר
שהרו הרבנים המכשירים שלא להשתמש בהם, ובזה יתרור הדברים
בשםלה "אי יש נאמנות לבuali התרנגול או לא".

*

ועתה שהתחילה לחתוּך כרבולת, דבר חדש שלא נשמע בשום מקום
בישראל לעשות כזאת, והוא דבר חמוץ מאד, שיש כאן חשש
טריפות ודאי, שאף אילו לא נולדו ריעות כלו שנטגלה בעת, עצם
הדבר לעשות מעשה לחתוּך בסכינים חדים לאלפי עופות ממש אצל
המקום שעשו אותה טריפה בנקב כל שהוא, פוגע בחששות של
טריפות, והוא דבר שלא נשמע מעולם, וכ"ש שנטגלה שאכן נתנו בו
מכות עם מוגלא ומתחתיו עמד הבהרת. בודאי הם מעשים אשר לא
יעשו.

בעצם הדבר מותר לחתוּך כרבולת, כאמור באבן העוז (סימן ה'
סעיף יג' בהג'ה שם), אמן זה על עצם החטיבה שאיש א' הולך וחותך
כרבות התרנגולים שיש לו, וכמוובן שאם עשה איזה שאלה הולך לרבות
ושואל עלי'ז, אמן שהקאמפאנן יחתכו אלף תרנגולים בסכינים חדים ע"י
פועלים נקרים היישמע כזאת.

על כן צריכים לברר לפני הבית דין מדוע עשו זאת, וגם לברר אם כי
חתכו הכרבולות, ובאיזה אופן חתכו, ובאיזה גיל חתכו.

*

וראו לציין שקרהatoi מומחה גדול בעופות ואמר לי, שצריכין לברר
גם באיזה דבר חתכו, שכחיהם חותכין הכרבולות בברול רותה
מאוד, כמו אש ממש, וע"ב חותכין בברול רותה, שע"ז אין יוצא דם בעת
שחותכין אותו שע"י רתיחת הברול נתיבש המקום וכו'. ויש בזה צער
גדול להעופות, ויש חשש של ניקב הגלגולת – וקרום של מות, וגם יש
חשש שנצדר הדם בהמות.

'

ועוד אמר לי המומחה הנ"ל, שיש מקומות שהותכין את הכרבולות בתוך השבוע שנוולד העוף, ואז הגלגולת רכה מאד, וקרוב לוודאי שנgrams חשש טריפות ממש.

*

וגם לברר לפני הב"ד הדברים כשמלה, החששות שבער כתבי במחתב מיום כ"ח תמוז תשע"ט.

- א) אם הוא עופף חדש הצריך מסורת מדינה.
- ב) אם מעורב בו עופות שאין להם מסורת.

כגון דא צרייך למודיע שנתברר בבירור גמור מהמומחים הנקרים במסיח לפ"י תומן, שאישרו שמעורב בתרנגול עופות שאין להם מסורת, וכשנתפרנסם הדברים אמרו בעלי התרנגול להמומחים שזה מפרי המ撒חר שלהם, ות"ח אחד שבירר כל הנ"ל מהמומחים סיפר, שהמומחים אמרו לו שבعلي התרנגול קראו להם אחרי שהשיבו תשובה הראשונה שמעורב בהם עופות שאין להם מסורה, שמקלקלים זהה כל המ撒חר, וד"ל. וכמוון שאחר בן התחלו המומחים לכתב כפי מה אמרו בעלי התרנגול לכתב, ונתגלה קלונם של בעלי תרנגול שידם במעלה זהה, שכתו המומחים הנקרים במחתבם, שכעת הוא חודש אלול ונתגלה לעין כל, שככל מה שכתו אחר כך אינם מסיחין לפ"י תומן, רק כתובין מה שבعلي התרנגול אמרו להם שכתו.

ג) השינויים שיש על העוף בין העופות לענהארען "הייליז", ובין העופות תרנגול "דיקאלב" (ולברר אם עשו רמות במאמה שהביאו באסיפה הרבניים, לפני הרבנים הגאנונים שליט"א, עוף "הייליז" במקום שם שוחטין עוף חדש "דיקאלב").

ד) חשש עוף טמא דוביית - המבוואר בגמרא (חולין דף ס"ג ע"א) שהודו כפות, ופירש"י זוזל (א) כרבלה עבה, (ב) ודומה כמו

שכפולת לתוך הראש, (ג) וכפotta שם, (ד) והוא עוף גדוֹל בתרגנול ע"ב. והכרבולות של העוף החדש מהפעל דיקאלב הוא ממש בכל הפרטים כמו העוף דוכיפת, כמו שתיארו השוחטים דהכרבולות הוא עבה (גרא"ב און דיקלע"ד) וכפולה (געראפעטל) וכפotta (כפotta=שאיןן יכולם להגביהן). ולעומת זה כל העופות שמשתמשין בהם ויש לנו מסורת עליהם, וכן הלעהארן של המפעל הייליין, איןנו עבה, וגם על הרוב הכרבולות עמדת ישר, וגם המיעוט המצוי שהכרבולות נתעקלם על הראש, נפילה הוא, ויכולם להגביהו, ולא כפולה וכפotta שם.

ובפרט שבעת שעשו דבר חדש שהותכין הכרבולות, כבר עוררו הרבה רבנים ות"ח שוראים מזה שכנים הדברים שכתבי.

ועוד העיר ת"ח אחד, שזה חמישים שנים שרווחה העופות שנוהגין לשחתם, והלך לראות העופות תרגנול בעת שהובאו קודם יום הקדוש לכפרות, וראה שהכרבולות היה משונה מאוד מאד, גדולה ותלויה למטה, ולא ראה עוד צו, והתבטא שהוא גועל נשך לראותם בלבד, ואמר שהוא ממש מאד איך שוחטין אותם בלי מסורה וקיבלה על זה.

ה) חשש עוף טמא שהאם חולקת את רגליה.

ו) אם הביאו העוף הבראקוּל שנאסר ע"י גדוֹלי ישראל לאmericע.

*

ולסיום הדברים נעהק בזה מספר הקדוש פלא יויע (ערך זהירותו) זו"ל, והירא את דבר ה' באשר ראי, ליראה יראה גדולה עד אין תקר ואין תכללה. ראי לו לבrhoה ולהתרחק הרחק מאר, אפילו מחשש או מספק איסור. ובדבר שיש בו מחלוקת, אפילו תשעים ותשעה אמורים מותר, ואחד אומר אסור. למייחש בעי, אם לא דאייפיקה הלבטא, ונדרחה קראו לה לסבירת האסור. ולמה הדבר דומה, לדבר שתשעים ותשעה רופאים

אומרים עליו שאינו מזיך, ואחד אומר שיש בו סכנה ופקוח נפש אם יאכלנו. מי פתי שלא יהוש לסבירתו. הא ודאי פשוטה, שב בר דעת, יאמר מה לי ולצורה היזאת, ליבנים בספק סכנה, שב ואל העשה עדיף, עב".

וכ"ש בנדון דין שתלי"ת רובם ככולם, ובפרט הרבניים העוסקים בכשרות העופות שיש להם מומחיות זה הרבה שנים אומרים שיש כאן חששות הרבה, ע"ב אין מובן בשבל האנושי איך יראי השם עמדין במדין ליקח הבשר התרגנול, וכבר כתבתי בהמכתב ביום א' פ' וירא, שדבר ברור שעוד יתחרטו מאד על שאכלו אותו ויצטרבו להכשרה כליהם.

ובתפללה לאל בורא עולם, שילמדו תועים בינה, ושנוכה לילך בדרך אבותינו ורבותינו הקדושים ז"ע, ונזכה להתרומות קryn ה תורה וישראל בביאת משיח צדקינו בב"א.

* * *

מכתב מהישוחת

בס"ד

יוסף הלווי דיטש מו"ץ ושו"ב

חופק"ק גרינוביל זשערז סייטי.

בעניין תרגולי לעגהארן שנשחטו ביום ד' לך דהאי שתא תש"ט

היות שאומרים דברים בשמי ומשתנים מפה אל פה, מצאת את עצמי מחווייב בדבר להוציא את הרבים מן המבוכה, ולספר דברים כהוויותן.

ומעשה שהיה כך היה. ביום ג' פרשת לך שמעתי שבבית השחיטה 'מהדרין-בירדסבארא' הובאו עשרה אלפיים תרגולי לעגהארן ונשחטו לטריפה. והסיבה לכך היה שכמה וכמה עופות (לפי הנושאם שלשים אחד) היה הכרבולת נפואה ומילאה מוגלא, והוא חשש שליטה הריעותה גם בגלגולת או בקרום של מות.

והיות שהיה נקבע לשחוט על ידי ביום מחרת מ민 התרנגולים הנ"ל, הודיעתי תיקף להנחתת הבית השחיטה שיברוו שלא יהיה נשלח לנו מאותו הלא"ט.

וביום ד' באשמורת הבוקר בא הרב המכשיר שליט"א להבית השחיטה ובדק העופות אם יש שם ריעותה הנ"ל, והיות שלא נמצא בם ריעותא זו, וגם לא היה בהם שר ריעותה שיצטרכו לבדוק הגלגולת - הינה לשחטן.

ובבואי ל הבית השחיטה פתחתי גם בעצמי כלובי העופות לבדוק אם יש שם ריעותה וגם לרבות בשעת שחיטה כשלקחתי הראש לתפיסה בדקתי כזאת, ולא נמצא בהם שמן דבר.

אחר כך דיברתי עם ת"ח אחד שהיה נוכח אצל השחיטה ביום ג' והראה לי תמנונת העופות המפוקפים ונמתודע לי כיור שاث לא קרב זה אל זה שבעופות שנשחטו ביום ד' לא היה הריעותות שהיו ביום ג'. (ומלביד זאת לערך שבעם אחד לא היה בהם ריעותה גם ביום ג' ואין כל כך פלא שהגיע לנו שיש מאות תרגול בהור).

וכל זה מבלי להזכיר בעצם ההלכה אם מיעוט המצוי של ריעותות צריכין בדיקה מדינית (כידוע שהחלקו בורה גדוולי עולם הבית אפרים והמשכנת יעקב). והדיין בנאבד הראש בלי בדיקת הגלגולת (עיין דרכ"ת ס"ס ל').

ע"ז באעה"ח עש"ק לסדר 'ואחשוך גם אנכי מחתו לי' (וירא) תש"פ.

יוסף הלווי דיטש

שו"ב תחת דגל הגה"צ המפ' מ'סענוזארוש

הערות על מכתב השוחט

א) **השוחט כתב** ומעשה שהיה כך היה. ביום ג' פרשת לכך שמעתי שבבית השחיטה 'מהדרין-בירדסבארה' הובאו כעשרה אלפיים תרנגולים לעגאהרן ונשחתו לטריפה.

המשמעות ששמע היה מאוחר בלילה או רiom ד' לך, בשעה שכבר לא הי' חומן מספיק להודיע, ומסתמיא כבר היו מונחים העופות על הטרעילאר, ובדרך זאת יל' דכמו شبיחית קדשים הלילה חולץ אחר היום בן הוא בשחיטת חולין, ע"כ כתב ביום ג'.

ב) **מ"ש ונשחת לטריפה.**

צ"ע מדויע עושין בן, והלא מבואר בשמלה חדשה (ס"י א' סעיף כ"א) אין לשחוט שחיטה פסולה, וע"ש בתבאות שור (אות ל"ג) דהוא הדין לשחוט טריפה בשחיטה רגילה אמור מחשש תקלת, אלא נוחר או מעקר. (וע"ע בשמלה חדשה ס"י י"ח סעיף י"ז שאסור ג"כ לעשות שם דבר בסכין של שחיטה), ומשמעותו שבכמה בתים שחיטה כשית מציאות בזאת הוא נשלח בחזרה מחייב מחשש זה, ומתקפידין שלא לשחטם שם אפילו לטריפות, ושאלתו להמשגיכים דשם על זה, ואמרו שבדרך כלל נשלח בחזרה מחייב, ואין שוחטין שם טריפות, ובשעת הדחק שאי אפשר לשולח בחזרה, כיון שזורקין אותם תיכף כמו שהוא לאשפה ואין עושין כלום עמהם לנוקותם, מקלין לשוחטם.

*

ג) **השוחט כתב** והסיבה לכך היה שבכמה וכמה עופות (לפי הנשמעו כשלושים אחזו) היה הכרבולות נפוצה ומלייה מוגלא, והיה חשש של שלטה הריעות גם בגלגלת או בקורס של מוח.

זהאמת, אבל העלימו מהשוחט שאחרי שראו השוחטים השינוי הנדול בהכרבולות א) אינם גודלים כמו שנגילים להיות. ב) עבים, ג) עגולים כנ"ל, חתכו בהכרבולות ומתכו בפנים מוגלא, אף שלא ראו מבחוץ שיש בו מוגלא.

אמנם כאן יש הودאת בעל דין, שהרייעותות הנדרשות הניכרות מבחן נפוצה ומילאה מוגלא היא 30%, ומזה נראה עד כמה פשוטה המסתפקת הזואת להטריף את כל העופות.

*

(ד) **השוחט כתוב** והיות שהיא נקבע לשחוות על ידי ביום מחרת ממינו התרנגולים הנ"ל, הודיעתי תיכף להנהלת הבית השחיטה שיבورو שלא יהיה נשלח לנו מאותו הלא"ט.

כאן מאשר רק ע"י השוחט נתודע למנהל בית השחיטה מחשש טריפות, ולא הודיעו להם בעלי התרנגול לא דבר ולא חצי דבר.
מ"ש הודיעתי תיכף - זה הי' מאוחר בלילה.

מ"ש **שלא היה** נשלח לנו מאותו הלא"ט – כבר היה או כל העופות על הדרך, וגם נתברר בבירור גמור ששלחו מאותו הלא"ט.

כאן הינה פתח פתח ולא כתוב שהודיע לו שהרגנו העופות, ולפי מה שאמר לי מנהל בית החנות, הודיע רק שיש שאלה על העופות, ולא הודיע שסבירו בזה שאין להשתמש בהם, והרגנו אותם. אבל השוחט עשה כן, וקרא **למנהל** בית התנות ו אמר לו, שיביר שלא היה נשלח מאותו הלא"ט.

*

(ה) **השוחט כתוב** וביום ד' באשמורות הבוקר בא הרב המכשיר שליט"א להבית השחיטה ובדק העופות אם יש שם שם ריעוטה הנ"ל, והיות שלא נמצא שם ריעוטה זו, וגם לא היה בהם שאר ריעוטה שייצרכו לבדוק הגלגת – הינה לשחטן.

מבואר מפורש **שלא** בדק רק מבחן אם יש שם נפוחות ומלאים מוגלא, וככל הדבר כמה פעמים.

א) ובדק העופות אם יש שם ריעוטה הנ"ל.

ב) **שלא נמצא ריעוטה** זו.

ג) וגם לא היה בהם שאר ריעותא שיצטרכו לבדוק הגלגולת.
ויש כאן הودאת בעל דין שלא פתחו שום הכרבולות לעין אם יש בהוטו
בזעע עם מוגלא, רק בדקו אם יש מבחן ריעותא, והניח לשוחט.
ובאמת יש כאן פשע נורא, שם בחנות "קאהן בוטשערס", אפילו
בדיקות שאין מחייבין לבדוק מדינה, בודקין, ויש אנשים יראי לה' מהדרין
בשביל זה לנקנות שם, ומשלמים על זה ממון הרבה, ובאן שכבר הורו
הרבנים שליט"א שלא להשתמש בהם, והרנו אותם, כיון שהוחייבין
מדינה לבדוק אותם, איןנו מובן כלל שלא לחתו הכרבולות לראות אם
יש מכחה או מוגלא בפנים.

*

ד) **השוחט כתוב** ובכובאי להבית השחיטה פתחתי גם בעצמי כלובי
העופות לבדוק אם יש שם ריעותא וגם לרבות בשעת שחיטה כשלקחתי
הראש לתפיסה בדكتי צאת, ולא נמצא בהם שמיין דבר.

כאן מאשר השוחט עוד הפעם שלא בדק אוף אחד מבפנים אם
יש בהם ריעותא, רק בדק מבחן כנ"ל.

מ"ש ולא נמצא בהם שמיין דבר, בזה הפריז על המדה, שהי' ניכר
שינויי גדור הכרבולות מפני שחתוכו הכרבולות, שהוא גרם ביום אתמול
שהפסיקו מלשוחות, ואח"כ כשחתוכו הכרבולות רוא שיש בהם מכחה
ומוגלא הנ"ל.

ות"ח אחד שהי' ביום ג' בבית השחיטה בבירדסבארה, כשהשמעו
ששחטו העופות הי' תמורה בעינו שעשו זואת, הלא לחנות של "קאהן
בוטשער" לבירר אם כנים הדברים, וכשבא לשם מצא שכך שחטו כל
העופות, וראה באשפה הכרבולות, ולכך מהאשפה שלשה הכרבולות, והכיר
תיכף שהם הם העופות שחתוכו הכרבולות, שעלייהם היה השאלה שיש
בפנים המכחה והמוגלא.

*

ז) **השוחט כתוב** אחר כך דברתי עם ת"ח אחד שהיה נוכח אצל השחיטה ביום ג' והראה לי תമונות העופות המפוקפים ונתודע לי ביתר שאת שלא קרב זה אל זה שבעופות שנשחטו ביום ד' לא היה הריעותות שהי' ביום ג'. (ומלבד זאת לערך שבעים אחוז לא היה בהם ריעותא גם ביום ג' ואין כל כך פלא שהגיע לנו שיש מאות תרגול בחור).

מ"ש שבעופות שנשחטו ביום ד' לא הי' הריעותות שהי' ביום ג', זה יכול להיותאמת, שהרי עתה מבחוין נפוחים ומילאה מוגלא לא היה, שכבר ביררו ע"י הנברים הריעותא של נפוחים ומלאים מוגלא קודם קודם לשלהו, אבל שאר הריעותא לא בדקנו כלל, והעופות הנ"ל מהווים לבדוק מדינה, ואין מועיל מה שבחרו העופות שאין להם ריעותא מבחוין.

מ"ש לערך שבעים אחוז לא הי' בהם ריעותא גם ביום ג', הינו הריעותא מבחוין, נפוחה ומילאה מוגלא, אבל שלשים אחוזו כבר הי' להם ריעותא מבחוין נפוחים ומלאים מוגלא, אם כן האיך הנה לשוחטים, בלי בדיקה כלל, ועל כל פנים לפתח איזה כרבולת ולבודקם אם אין להם מכחה ומוגלא בפנים.

מ"ש ואין כל כך פלא שהגיעה לנו שיש מאות תרגול בחור, כאן הפריז על המדה עוד הפעם, מי בחרו, דהיינו הנברי בחר אלו שאין להם הנפהה הגroleה הנברת מבחוין, וד"ל, וע"ז סומכין שלא לבדוק כלל.

ובאמת שאין הטענה על השוחט ולא על הרוב המכשיר, רק על פ"ב, איך העלים מהרוב המכשיר השאלה הייתה אטמול, שאחר שחתמו בהכרבולות ראו השוחטים שיש מכחה מוגלא בפנים, וגם בספר להרב המכשיר מה שנעשה שהנברי בחר אלו שלא נראה מבחוין ריעותא, וע"ז עליה בידו להטעות את הרוב המכשיר, והכשיל את החדרים שמהדרין **לקנות שם, עם חשש טרייפות ממש.**

*

ח) **השוחט כתוב** וכל זה מבלי להכנס בעצם ההלכה אם מיעוט המזוי של ריעותות צריכין בדיקה מדינא (כידוע שנחalker בזה גדויל עולם הבית אפרים והמשכנות יUCK).

עין עניין זה באורך בדרכי תשובה סי' ל"ט ס"ק ג', אמן להלכה הוא דבר ידוע ומפורס שבודקין כל דבר שיש מיעוט המזוי ואף פחות מעשרה אחוזים, ובכן אין שום מענה להעלים עין משאלת כזו אף אילו היה רק אחוז קטן, וכך לפי דברי השוחט هي שלשים אחוז, ובפרט שעשו כאן דבר חדש שהתחכו הכרבולות, וקרוב הדבר לוודאי שמסיבה זו נתנו ריעותות, וגם חוץ מהשלשים אחוז הנ"ל הי' בהם שאר ריעותא שתנותדע להם אחר שפתחו בסכין הכרבולת לנ"ל, וגם שם נמצא בזעות עם מוגלא בפנים, איינו תלו שוב בחלוקת הפטוקים, רק כולן מודדים שאסור ללא בדיקה. וגם כיון שככל הריעותות ביחד הם יותר הרבה, ולמן יתרן שהם הרוב, ואין לכך שום שייכות בחלוקת הבית אפרים והמשכנות יUCK.

*

ט) **השוחט כתוב** והדין בנאבד הראש בלי בדיקת הגלגולת (עיין דרכ"ת ס"ס ל').

כוונתו למ"ש בדרכי תשובה סי' ל' ס"ק מ"ב בעניין עוף שיש נגע בראשם, אמן אין הנידון שם דומה לכך, שם אם נמצא נגע בראשם, והעופות יש להם חזקה בשירות, וחוששין שהוא ניקב הגלגולת, צריכין לבדוק אם הנגע גרם נקיית הגלגולת, ואם לא בדקו בריעבד כשר, אבל בנידון דידן שעשו דבר חדש שהתחכו הכרבולות, דהיינו שעשו מעשה בגין העופות, וראויהם שהם נפוחות ומלאים מוגלא, ולפי דברי השוחט מהריעותות הנדריות בלבד היו כשלשים אחוז, וגם בהעופות שלא היו בהם ריעותא ניכרת מבחן נמצא בפנים מכיה ומוגלא, וקרוב הדבר לוודאי לומר שנgrams עיי שהתחכו הכרבולות, ובפרט שהתחכו הכרבולות בעופות צעירים בתוך שבוע שנולדו, אין כאן חזקה בשירות, ואם לא בדקו אפילו בריעבד אסור לאוכלם.

כָּרוֹזָא קְרָא בְּחִיל

ביום חמישי פ' חי' שרה, שחתטו (כבית השחיטה בבירדסבארה) העופף חדש תרנגול שנחתחכו הכרבולות, שנמצאו עליהם חשש טריפות ודאי, נקבות הגלגולת - וקרום של מוח, כמו שהוא השוחטים שהעופות שנחתחכו הכרבולות, שיש מכח ומוגלא (אייטער) בהכרבולות בעומק עד הראש.

חוץ החשש טריפות שעול לחיות בחותוך הכרבולות (נקבות הגלגולת - וקרום של מוח) אף בלי מכח ומוגלא, מלבד שהוא דבר חדש, שלא נשמע בישראל העשות כוatta.

ובעליו התרנגול המציאו, שמה שנמצאו בתוך הכרבולות מוגלא, הם רק לבלוּך ("শ্মুই"), ולהליךית שמצוות בתוכם, ועוד תירוצים שונים שמחדרשים בכל יום, ואין קץ לדברי רוח.

ומה שאומרים "בעל' התרנגול" ששאלו להרופאים ואמרו שאין בו החשש טריפה, שהוא רק לבלוּך ("শ্মুই") ולהליךיותם, אמרו הרבניים הנה"צ שליט"א, שהוא בלבד הוא מבשווּל גורא, שעפ"י דברי הרופאים יכולן להתריר טריפות ודאי ח"ג.

ואמרו לי הרבניים הנה"צ שליט"א, המתחילה במצבה אומרים לו גמור, שמהוויב אני לפרטם בשער בת רבים,

שהבשר של עופף חדש "תרנגול" הנמצאים בשוק

יש עליהם חשש טריפות ודאי.

חוץ משאר החששות שיש על עצם העוף החדש.

ומי שהשתמש בהם, יעשה שאלת חכם אם צריך להכשיר הכלבים.

והשי"ת יעוז שילמדו תועים בינה, וشنוכה לילך בדרך אבותינו ורבותינו הק' זיעועב"י אמן.

זעבעה"ח يوم א' לסדר הקל קול יעקב זוי' (תולדות) תש"פ לפ"ק

אברהם לויפער

אברך"ק דאראג